

Naturvernforbundet i Buskerud

Jon Trygve Johnsen, styremedlem
e-post: buskerud@naturvernforbundet.no

Vikersund 30.04.2021

Til: Statsforvalteren i Oslo og Viken

Referanse 2021/10906

Innspill til oppstart av verneprosess, Mjellhovda-Møneåsen

Her gjengis områdebeskrivelsen fra oppstartsbrevet til Statsforvalteren i Oslo og Viken:

Området Mjellhovda og Møneåsen er et stort (10498 daa), høyereliggende område i Nes kommune i Hallingdal. Fattige vegetasjonstyper dominerer, men intermediær-rike utforminger opptrer også frekvent, spesielt tilknyttet bekkedrag og myrkanter nordøst for Mjellhovda. Fastmarksskogen veksler stort sett mellom blåbær-, bærlyng- og lyngskog. Tresjiktet består av omtrent like deler gran, bjørk og furu. Andre treslag er nesten fraværende. Skogen innenfor verneverdig areal består av eldre naturskog/ gammelskog. Skogalder og struktur varierer likevel noe grunnet ulik påvirkningsgrad fra gammelt av, og varierende bonitet. Praktisk talt hele arealet har vært hardt uthogd for ca. 100 år siden (eller mer), og trolig også noe påvirket senere. Forekomsten av biologisk gammel gran (over 200 år) er relativt god, og de eldste er omkring 300 år. Død ved opptrer derimot kun relativt sparsomt for gran, og nesten ikke for furu.

NiB mener at i denne områdebeskrivelsen utelates endel vesentlige momenter som ligger til grunn for det vi forstår må være et sannsynlig verneforslag (se kartvedlegg i oppstartsmeldingen). Selv om Statsforvalteren understreker i oppstartsbrevet at dette ikke er et verneforslag, Naturvernforbundet er opptatt av at det skal være demokratiske prosesser.

Vårt innspill tar utgangspunkt i den rapporten som er utarbeidet for området som beskriver de naturfaglige kvalitetene, verneverdig areal (avgrensning) og verneverdier:

https://www.statsforvalteren.no/siteassets/fm-oslo-og-viken/miljo-og-klima/nytt-vern/skogvern-oppstart-april-21/frivilligvern2019_mjellhovda-moeneaaasen.pdf

Fra denne rapporten ønsker vi å påpåke følgende vesentlige momenter:

1. Kun 3927 dekar av undersøkelsesområdet er funnet verneverdig.
2. Det øvrige arealet består av mye myr og svært skrinnskogsmark/impediment.
2. Område(ene) som er avgrenset som verneverdig er vurdert som kun lokalt verneverdig, en stjerne. Altså laveste score på verneverdi/kvalitet.
3. Det verneverdige arealet er vurdert å ha ingen-lav mangeloppfyllelse.

I henhold til figuren som sammenstiller grad av mangeloppfyllelse og verneverdi, så er konklusjonen: Vern bør ut fra naturfaglige grunner ikke vurderes.

4. Det er kun avgrenset et kjerneområdet på 92,5 dekar med verdi B. Dette utgjør en svært liten andel av det totale foreslåtte vernarealet.

Dette innebærer at avgrenset areal i oppstartsmeldingen inkluderer omtrentlig 3400 dekar skog som ikke er vurdert verneverdig (og da har vi ekskludert alternativ vernegrense).

Det er også inkludert et betydelig areal i nord som ikke har vært en del av undersøkelseområdet med naturfaglige registreringer og vurderinger.

Avgrenset areal er relativt stort og vil med dette ta en betydelig del av "vernekvota" arealmessig. Areal som i stede kun vært brukt til å verne skog med høye bevaringsverdier og skog med høy grad av mangeloppfyllelse.

Vernet skogareal i Norge idag er allerede veldig skjevt fordelt med tanke på representativitet, med en høy andel vernet barskog i høyereliggende områder, på lav bonitet. Det kreves derfor sterke prioriteringer fremover for å nå målene med skogvernet.

Med bakgrunn i dette støtter ikke NiB at avgrenset areal blir vernet, fordi det ikke vil bidra til at vi får vernet et representativt utvalg av skogtyper/naturtyper, samt vern av skog med god kvalitet. Det finnes allerede en høy andel dokumenterte skoglokaliteter med nasjonal og internasjonal verneverdi som ikke er blitt vernet.